

Slovo života

máj 2026

„Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého.“ (Jn 20, 21-22)

Po tom, ako sa na veľkonočné ráno zmŕtvychvstalý Ježiš zjavil Márii Magdaléne, toho istého dňa večer sa po prvý raz zjavil svojim učeníkom. Ich spontánnou reakciou bola radosť obohatená o pokoj, o ten pravý pokoj, ktorý môže dať len on¹: „Pokoj vám!“ (Jn 20, 21) Radosť a pokoj sú plodmi Ducha Svätého². Ježiš im totiž hneď povedal: „Prijmite Ducha Svätého.“ (Jn 20, 22)

„Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého.“

Duch Svätý nielenže uschopňuje učeníkov na to isté poslanie, ktoré dal Otec Ježišovi, ale ich „znovu tvorí“ už ako nové ľudstvo. Gesto, keď Zmŕtvychvstalý na nich dýchne, je to isté ako Stvoriteľovo dýchnutie do nozdier človeka utvoreného z hliny zeme³. Tak ako je stvorenie neustálym dielom lásky Otca, ktorý udržuje celý vesmír, tak aj nové stvorenie, ktoré vzkriesený Kristus uskutočnil v Duchu Svätom, pomáha ľudstvu na ceste k Božiemu kráľovstvu.

Slovo života na tento mesiac nám pripomína, že v našom živote máme veľkú možnosť: stať sa „druhým Ježišom“. Platí to pre každého jednotlivca a ešte viac pre spoločenstvo. Ježiš oslovuje svojich učeníkov v množnom čísle: všetky údy so svojimi osobitosťami môžu totiž „znova tvoriť“ mystické telo Ježiša len spoločne.

„Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého.“

Ako deti skrze Božieho Syna máme teda rovnaké povolanie ako Ježiš: vyšli sme z Otcovho lona a sme povolani sa k nemu vrátiť, tým, že budeme vo svete, sprevádzaní milosťou Ducha Svätého, znásobovať Synove skutky a slová. Ak sa otvoríme tomuto daru, môžeme aj my spolu s Pavlom vyhlásiť: „Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus.“⁴

Toto slovo nás teda vyzýva, aby sme prehĺbili svoj vzťah s Duchom Svätým, a to tak v modlitbe, ako aj

v každodennom živote „počúvaním toho hlasu“ a majúť na pamäti: „Bez Ducha Svätého je Boh vzdialený, Kristus zostáva kdesi v dejinách, evanjelium je mŕtvym textom. Cirkev je len obyčajnou organizáciou a misia je propagandou. V Duchu Svätom je však vesmír pozdvihnutý a vzdychá v očakávaní kráľovstva, vzkriesený Kristus je prítomný, evanjelium je silou života, Cirkev znamená trojjediné spoločenstvo a misia je Turícami.“

„Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého.“

Andrea, tínedžer v hlbokkej existenčnej kríze, mal pochybnosti o zmysle života, strach z budúcnosti aj pocit slabosti, boli to pre neho až neprekonateľné prekážky, často sa cítil sklúčený a nešťastný. Ktosi mu poradil, aby sa o tom porozprával s Chiarou Lubichovou. Tesne pred tým, ako sa s ňou stretol, Andrea začul, ako Chiara potichu vyslovovala slová: „Duch Svätý“ – uvedomil si, že Chiara sa modlí.

Počas rozhovoru sa cítil hlboko pochopený, vypočutý a prijatý taký, aký je. Znovu našiel pokoj: nie preto, že by jeho problémy zrazu zmizli, ale preto, že teraz mal niekoho, s kým sa mohol o ne podeliť.

O pár rokov sa zveril: „Od Chiary som dostal nielen konkrétnu pomoc, ale naučil som sa aj určitý štýl: byť s pochopením a citlivo nablízku tým, ktorí trpia, nesúdiť, presne ako by sa správal Ježiš.“

A to môže dokázať len Duch Svätý, ak ho prijímame a necháme ho v nás pôsobiť.

Spracoval Claudio Cianfaglionni a tím Slova života.

1 Porov. Jn 14, 27.

2 „Ale ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť...“ (Gal 5, 22).

3 Porov. Gen 2, 7.

4 Gal 2, 20.

5 Ignác, metropolita z Laodicey. Assemblée generale del Consiglio ecumenico delle Chiese, 5. júl 1968, pápež František citoval v 'Omelia della solennità di Pentecoste, 31. máj 2020.